

Via lui Nabot

"Vinde-mi mie a ta vie,-lui Nabot Ahab i-a zis,
Ca să fac din ea grădină"-și arginti el i-a promis.
Omul credincios răspunde:"Moștenirea este a mea,
Și îmi aparține mie,orișicîți arginti mi-ai da."

Cor:

Nu-ți vinde via,nu-ți vinde via,
Oricît de mult cei răi ar stăruie,
Nu-ți da din suflet împărăția,
Chiar lumea-ntreagă de ți-ar oferi.

Căci vrăjmașul vrea să pună zarzavaturile lui,
În grădina ta cea bună,în grădina Domnului.
Izabela cea murdară pe Nabot l-a condamnat,
El mai bine-a vrut să moară,însă via nu le-a dat.

Nu îți vinde moștenirea,să nu vinzi ce e al tău,
Nu îți vinde mîntuirea ce ți-a dat-o Dumnezeu.
Pe Nabot neleguiții l-au ucis și l-au zdrobit,
Prin credință mîntuiții au răbdat și-au biruit.

Iată-l pe Ahab în vie biruit de lăcomii,
Atunci a venit Ilie și i-a zis că va muri.
Tot la fel și Izabela,și Ahab ce-au lăcomit,
Dumnezeu cu-aceeași moarte pe-amîndoi i-a pedepsit.

Amin